

מסכת עבודה זרה

פרק ד' - רבי ישמעאל

סיכומי המשניות	מבנה הפרק	הנושא המרכזי
[א] אבנים של מרקוליס רבי ישמעאל X (1) ג' אבנים (מתוך ד' אמות) (מרקוליס קטן) (2) אבל ב' אבנים מותר חכמים V (1) נראין עמו (מתוך אמה) אסור (נפל ממנו) (2) שאין נראין עמו מותר	אבנים של מרקוליס	דברים שאסורים בהנאה
[ב] נוי ותקרובת (1) מצא בראשו מעות, כסות, כלים מותר (2) ענבים וכו' אסור בגלל נחשב כתקרובת ואסור	הנוי ותקרובת	
[ג] נהנין מגינה או מרחץ (1) מרחץ של ע"ז אסור בטובה (כסף) אבל נהנים ממנו שלא בטובה (2) מרחץ של ע"ז ואחרים נהנין מהן בטובה לאחרים	גינה ומרחץ	
[ד] מה בין עבודה זרה של נכרי וישראל (1) של ע"ז אסור מיד (2) של ישראל לא אסור עד שתעבד ביטול (1) עובד כוכבים יכול לבטל שלו ושל גוים אחרים (2) ישראל אינו יכול לבטלו לעולם כח הביטול (1) המבטל ע"ז מבטל המשמשיה (2) מבטל משמשיה - המשמשיה מותר אבל הע"ז אסור	כיצד מבטלין עבודה זרה	דינים שונים של עבודה זרה
[ה] כיצד מבטלה (1) קטע ראש אזנה (2) פחסה אע"פ שלא חסרה אינה בטילה (1) רקק, השתין, גררה, זרק צואה אינה מבטלה (כעס) מכרה או משכנה רבי X (1) בטלה חכמים V (1) לא בטלה		
[ו] ע"ז שהניחה עובדיה (1) בשעת שלום מותרת (2) בשעת מלחמה אסורה (3) בימוס של מלך מותר (סילק הפסל)		
[ז] שאלו זקנים של רומי למה ה' לא מבטל עבודה זרה (1) הן עובדין דברים שהעולם צריכים (2) יאבד דברים שאינו צריכים? (3) זה מחזיקין עובדיהן של מה שנשארו		
[ח] לוקחין יין מגת בעוטל משנה ראשונה (1) מותר ללוקחין מה שלא ירד לבור (2) היין שבבור אסור והשאר למעלה מותר משנה אחרונה (1) יין שקשור לבור נחשב יין ואסור אם נגע V		
[ט] עובד עם ע"ז לעשות יין (1) דורכין הענבים עם ע"ז מותר (לפי משנה ראשונה זה לא יין נסך) (2) אבל לא בוצרין עמו (אסור לגרום טומאה לפרות א"י) עובד עם ישראל שעושה בטומאה (1) לא דורכין או בוצרין עם ישראל שעושה היין בטומאה (מסעיה לעבירה) (2) אבל מוליכין לו להגת ומביאין מהגת		

[י] הגוי נמצא בצד הבור של יין (1) אם יש לו עליו מלוה היין אסור (2) אם אין לו עליו מלוה היין מותר הגוי לא נאסרו היין (1) נפל לבור ומת (2) מדדו בקנה (3) התיז הצרעה (4) מטפח חכמים (5) יימכר ואל ישתה V רבי שמעון X (1) מתיר אף לשתיה נטל החבית וזרקה לבור (1) זה היה מעשה והכשירו		
[יא] יין ברשות הגוי (1) קנה מגוי ועדיין לא משלם (2) נותנו בביתו בעיר של גויים וישראלים היין מותר (3) עיר של גוים צריך השומר שיצא ונכנס רבי שמעון V (1) כל רשות של עובדי כוכבים אחת היא והיין אסור (כולם חשודים)		
[יב] יין ברשות הגוי עוד תנאי (1) כותב לו התקבלתי המעות ממך מותר לישראל להוציאו (2) אם לא יכול לקחת עד שיתן המעות אסור (עדיין נחשב ברשותו)		